

Lau Giùm Con Mắt Sương

Bạn mình đang ăn cơm, cầm cái phone lên gọi: "Lê ơi em có đói, xuống đây ăn với anh!".

Mình trả lời thật nhanh: "Đường đi xa xôi quá, đến nơi thì đói lắm...anh cũng xong bữa rồi".

Trong phone ha hả cười...Bên anh như có người, nghe tiếng cười...góp ý!

Một thời tôi ở Mỹ, có bạn bè cũng vui...Tình nghĩa chung xa xôi, chia cái ăn, cái ở!

Cái ăn vài ba bữa. Cái ở vài ba hôm. Nhưng cái nghĩa, cái ơn, dăm ba đời còn nặng?

Bốn bảy năm tay trắng! Bốn tám năm già nua! "Chúng tôi" ở "phe thua"...cầm cờ lau nước mắt!

Ăn chỉ là ăn vật! Có gì ăn nấy thôi...như chim ăn trên đồi, như sông bồi dưới bãi...

Không ai buồn tranh cãi / chi nữa chuyện tha hương! Lê Chiêu Thống từng buồn, chúng ta buồn...vong quốc!

Mong dân mình hạnh phúc, chỉ nước mắt gửi về! Một hai trăm sẻ chia / vài ba khi mới gửi...

Bạn mình biết mình đói, gửi nước mắt qua phone / chớ đâu thể hạt cơm / mà nâng niu so đũa?

*

Thơ tôi buồn chan chứa...ràn rụa nha bà con! Bà con đọc xót thương / lau sương giùm con mắt!

Bạn mình, cái phone tắt; mình cũng tắt cái phone...

Trời xanh mây vương vương...

Lá xanh trong vườn, nắng...

Trần Vấn Lệ